

at jeg ikke har sagt, at jeg talte paa Tingets Vegne i denne Sag; jeg har kun talt som Ordfører for Udvalget, men det er jo ikke ganske det samme. — Naar den højtærede Minister mente, at det maatte være tilstrækkeligt, at der var gjort et Skridt fra Regeringens Side i Retning af at imødekomme Andragerne, saa kan jeg ikke give den højtærede Minister Ret heri. Det er i alt Fald ikke nok eller i Overensstemmelse med den Indstilling, som den højtærede Trafikminister under Samraadet med ham erklærede at kunne modtage. Hele Sagen om Vestkysthavnespørgsmaalet ønskes optaget til Overvejelse af Ministeriet, og man er ingenlunde tilfreds med, man anser det ikke for nok, at der er stillet Forslag om denne lille Havn ved Thyborøn m. m., uagtet, som jeg tidligere har sagt, det maa erkendes, at Regeringen derved har gjort et Skridt, som maa paaskønnes. Men hele Vestkysthavnesagen ønsker man jo maa blive skænket den nøjeste Overvejelse, som en tidligere Trafikminister i sin Tid lovede, idet han erklærede, at det var et af de vigtigste Spørgsmaal, som overhovedet forelaa for Ministeren for offentlige Arbejder. Det er i Overensstemmelse hermed og med denne Erklæring, at man har anmodet om, at Sagen maa blive gjort til Genstand ogsaa for den nuværende Ministers og Regerings Overvejelse.

Rambusch: Jeg ved ikke, om jeg forstod den højtærede Minister rigtigt. Det forekom mig, at han antydede, at jeg skulde have rettet Bebrejdelse mod den nuværende Trafikminister. Det er ikke faldet mig ind, men jeg udtrykte mig maaske lidt for kort, idet jeg hentydede til det Lovforslag, som nu er fremsat nede i Folketinget vedrørende Løsningen af Hvide Sande-Spørgsmaalet; jeg vilde netop udtale min Anerkendelse af, at der i det Lovforslag er forbeholdt Muligheden for den eneste rationelle Løsning, som kan findes der.

Finansministeren (Brandes): Naar jeg tillod mig at kalde den ærede Ordfører (Johnsen) Ordfører for Landstinget, var det ud fra den Betragtning, at naar det ærede Medlem staar som Ordfører for hele det Udvalg, der har behandlet Andragender, og taler paa dettes Vegne, og ingen retter Indsigelse imod, hvad han siger, eller rettere sagt, hvad Udvalget for Andragender indstiller, er det ingenlunde

urimeligt at antage, at det er Landstingets Mening, man hører. Andet har jeg ikke ment. Naar altsaa den ærede Ordfører anerkendte, at der er gjort en rigtig Begyndelse paa Løsningen af Spørgsmaalet om Fiskerihavne ved det Lovforslag, som er indbragt af Ministeren for offentlige Arbejder i Folketinget, mente jeg deraf at kunne slutte, at dette Lovforslag, hvis det kom op til det høje Landsting, vilde møde en velvillig Modtagelse, i alt Fald var jeg vis paa, at den ærede Ordfører maatte stille sig yderst velvillig og imødekommende overfor det. Det, jeg paa Forhaand vilde sige, var kun dette, at hele Spørgsmaalet maa tages op til Overvejelse, og det har for Resten ogsaa Ministeren for offentlige Arbejder sagt i Anledning af et privat Lovforslag i det andet høje Ting. Men jeg kan ikke rigtig begribe, at den ærede Ordfører er saa glad ved, at der i Samlingen 1907—08 af en Minister for offentlige Arbejder blev sagt, at dette var et af de vigtigste Spørgsmaal, som overhovedet forelaa for Ministeren for offentlige Arbejder; thi der er efter Samlingen 1907—08 ikke foregaaet det allermindste reelle i denne Sag. Det Lovforslag, som nu foreligger angaaende Thyborøn, er den virkelige og rette Begyndelse, og det synes jeg, maatte fortjene overordentlig Anerkendelse fra det ærede Medlems Side. Denne Glæde ved, at der af Ministeren for offentlige Arbejder er sagt saadanne Ord i Samlingen 1907—08, forstaar jeg altsaa ikke; jeg kan endda forstaa, at man anfører dem her i Betænkningen, men jeg kan ikke forstaa, at man fremhæver dem som et Dokument, der paa en anden Maade end det Lovforslag, som er fremsat af Ministeren for offentlige Arbejder, sikrer selve Sagens Løsning.

Ordføreren (Johnsen): Der er dog passeret det, som for denne Sag antageligt har haft stor Betydning, at Finansernes meget daarlige Forfatning først kom frem efter Samlingen 1907—08, og derfor fandt jeg det ganske rimeligt, at en efterfølgende Minister, der sad i samme Ministerium som den højtærede Finansminister i Samlingen i 1909—10, erklærede, at Forholdene var blevet saaledes, at nu turde han af finansielle Hensyn ikke tage dette Spørgsmaal op til Løsning. Denne Bemærkning mødte ingen Modsigelse, og jeg fandt ogsaa, at den ikke kunde afvises som ubegrundet.

Finansministeren (Brandes): Grunden til, at dette Spørgsmaal ikke kunde